

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι, μειώνοντας το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης των δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου και εφαρμόζοντας το όριο αυτό στους δικαστές που διορίστηκαν στο Ανώτατο Δικαστήριο πριν τις 3 Απριλίου 2018, καθώς και παρέχοντας στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Πολωνίας τη διακριτική εξουσία να παρατείνει τη θητεία των δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Πρώτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι διατάξεις του νόμου της 8ης Δεκεμβρίου 2017 περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου οι οποίες μειώνουν το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης των εν ενεργεία δικαστών που διορίστηκαν στο Ανώτατο Δικαστήριο πριν την ημερομηνία θέσης σε ισχύ του εν λόγω νόμου (3 Απριλίου 2018) παραβιάζουν την αρχή της μονιμότητας των δικαστών.

Δεύτερον, η Επιτροπή διατείνεται ότι οι διατάξεις του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου οι οποίες παρέχουν στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Πολωνίας τη διακριτική εξουσία να παρατείνει τη θητεία των δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου παραβιάζουν την αρχή της ανεξαρτησίας των δικαστών.

Προσφυγή της 2ας Οκτωβρίου 2018 — Ουγγαρία κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-620/18)

(2018/C 427/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M. Z. Fehér, M. M. Tátrai και G. Tornyai)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την οδηγία (ΕΕ) 2018/957 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας 96/71/ΕΚ σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών ⁽¹⁾· επικουρικώς:
- να ακυρώσει τη διάταξη του άρθρου 1, σημείο 2, στοιχείο α', της οδηγίας (ΕΕ) 2018/957 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου με την οποία εισάγεται το νέο κείμενο του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', καθώς και τρίτο εδάφιο της οδηγίας 96/71/ΕΚ.
- να ακυρώσει τη διάταξη του άρθρου 1, σημείο 2, στοιχείο β', της οδηγίας (ΕΕ) 2018/957 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου με την οποία εισάγεται η παράγραφος 1α στο άρθρο 3 της οδηγίας 96/71/ΕΚ.
- να ακυρώσει το άρθρο 1, σημείο 2, στοιχείο γ', της οδηγίας (ΕΕ) 2018/957 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- να ακυρώσει το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας (ΕΕ) 2018/957 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου· καθώς και:
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η Ουγγαρία προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως:

1. Πρώτον, η Ουγγρική Κυβέρνηση διατείνεται στην προσφυγή της ότι η προσβαλλόμενη οδηγία δεν εκδόθηκε σύμφωνα με την προσηκούσα νομική βάση, δεδομένου ότι, λαμβάνοντας υπόψη τον σκοπό και το περιεχόμενό της, η εν λόγω οδηγία —κατά παρέκκλιση της νομοθετικής εξουσιοδότησης, όσον αφορά την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, που θεσπίζεται στα άρθρα 53, παράγραφος 1, και 62 ΣΛΕΕ, τα οποία αναφέρονται στην οδηγία ως νομική βάση— αφορά αποκλειστικά, ή τουλάχιστον κατά κύριο λόγο, την προστασία των εργαζομένων και για τον λόγο αυτό ο νομοθέτης της Ένωσης θα έπρεπε να είχε εκδώσει την οδηγία επί τη βάση του άρθρου 153 ΣΛΕΕ ή, τουλάχιστον, βασιζόμενος κατά κύριο λόγο σε αυτή τη νομική βάση (πρώτος λόγος ακυρώσεως).
2. Δεύτερον, κατά την Ουγγρική Κυβέρνηση, η προσβαλλόμενη οδηγία δεν συνάδει με το άρθρο 153, παράγραφος 5, ΣΛΕΕ το οποίο εξαιρεί οτιδήποτε σχετίζεται με τη ρύθμιση των αμοιβών στον τομέα των εργασιακών σχέσεων από τη νομοθετική αρμοδιότητα της Ένωσης, διότι ο νομοθέτης της Ένωσης, ορίζοντας ότι η αμοιβή των εργαζομένων θα πρέπει να συμμορφώνεται με τη νομοθεσία που ισχύει στο κράτος μέλος εντός του οποίου έχει αποσπασθεί ο εργαζόμενος, θέσπισε έναν κανόνα ο οποίος κατ' ουσίαν αναφέρεται στην αμοιβή της μισθωτής εργασίας. Ο νομοθέτης της Ένωσης επέλεξε τις νομικές βάσεις που παρατίθενται στην προσβαλλόμενη οδηγία, διότι διαπίστωσε ότι, λόγω έλλειψης αρμοδιότητας της Ένωσης, αυτή ήταν η μόνη δυνατότητα ρύθμισης του ζητήματος των αμοιβών, που αποτελεί ένα από τα βασικά στοιχεία αυτής της προσβαλλόμενης οδηγίας, και, με αυτόν τον τρόπο, ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας (δεύτερος λόγος ακυρώσεως).
3. Τρίτον, η Ουγγρική Κυβέρνηση εκτιμά ότι η προσβαλλόμενη οδηγία αντίκειται στο άρθρο 56 ΣΛΕΕ, για την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, καθώς οι υποχρεώσεις και οι περιορισμοί που επιβάλλει η εν λόγω οδηγία στις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε κάποιο κράτος μέλος και οι οποίες αποσπούν εργαζομένους σε κάποιο άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών εισάγουν διακρίσεις και είναι περιττοί και δυσανάλογοι ως προς τον σκοπό που επιδιώκουν να επιτύχουν. Επιπλέον, οι διατάξεις της προσβαλλόμενης οδηγίας σχετικά με τις μεταφορές παραβιάζουν το άρθρο 58, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ (τρίτος λόγος ακυρώσεως).
4. Τέταρτον, η Ουγγρική Κυβέρνηση φρονεί ότι η προσβαλλόμενη οδηγία δεν συνάδει με το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, για την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, καθώς η οδηγία αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής της την αποτελεσματική εφαρμογή της εν λόγω ελευθερίας, δεδομένου ότι αναφέρεται στην άσκηση του δικαιώματος για απεργία και για άλλες δράσεις που καλύπτονται από τα συστήματα εργασιακών σχέσεων στα κράτη μέλη, καθώς και σχετικά με την άσκηση του δικαιώματος διαπραγμάτευσης, σύναψης και εφαρμογής συλλογικών συμβάσεων ή το δικαίωμα ανάληψης συλλογικής δράσης (τέταρτος λόγος ακυρώσεως).
5. Πέμπτον, η προσβαλλόμενη οδηγία δεν συνάδει με τον κανονισμό (ΕΚ) 593/2008 για το εφαρμοστέο δικαιο στις συμβατικές ενοχές ⁽¹⁾ ούτε με τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της σαφήνειας των κανονιστικών πράξεων, δεδομένου ότι τροποποιεί την εφαρμογή του κανονισμού 593/2008 χωρίς να αλλάζει το γράμμα του, με αποτέλεσμα να δημιουργεί κατά τον τρόπο αυτό σημαντική ανασφάλεια δικαίου όσον αφορά την ορθή εφαρμογή του κανονισμού. Επιπλέον, παραβιάζονται οι αρχές της σαφήνειας των κανονιστικών πράξεων και, κατά συνέπεια, της ασφάλειας δικαίου, λόγω της έλλειψης προσδιορισμού της έννοιας της αμοιβής που αναφέρεται στην προσβαλλόμενη οδηγία και των αβεβαιοτήτων σχετικά με την ερμηνεία της έννοιας αυτής (πέμπτος λόγος ακυρώσεως).

⁽¹⁾ ΕΕ 2018, L 173, σ. 16.

⁽²⁾ ΕΕ 2008, L 177, σ. 6.

Προσφυγή της 5ης Οκτωβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας (Υπόθεση C-628/18)

(2018/C 427/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Scharf, G. von Rintelen, B. Rous Demiri)

Καθής: Δημοκρατία της Σλοβενίας